

Mál nr. 126/2016

M

váttryggingafélagið V v/ innbústryggingar fjölskyldutryggingar.

Ágreiningur um greiðslu bóta vegna innbrots sem tilkynnt var 9. október 2015.**Gögn.**

Málskot, móttakið 16.4.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 6.5.2016.

Málsatvik.

Með tjonstilkynningu dags. 9. október 2015 tilkynnti M um innbrot í geymslu. Þar hafði ýmsum munum verið stolið, meðal annars munir sem tengdust mótörhjólaíðkun og köfun sem og snjóbretti og ferðatöskur. V féllst á að bæta tjon M, en hafnaði að hluta að bæta mótörhjólafatnað og hlífar sem tengjast þeim fatnaði og köfunarbúnað. Helstu röksemdir V fyrir því eru þær að mótörhjólafatnaður og hlífar teljist til auka- og/eða varahluta sem tilheyri vélknúnu ökutæki í eigu váttryggðs, í skilningi undanþáguákvæðis í gr. 1.5 í váttryggingarskilmálum. Nánar tiltekið sé greiðsluskylda V skv. umræddu ákvæði einungis bundin við 2% váttryggingarfjárhæðar og hafi V nú þegar greitt bætur upp að því marki fyrir mótörhjólafatnað og hlífar. Þessu til stuðnings vísar V til 72. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 þar sem kveðið er á um skyldu ökumanna til að nota tiltekinn hlífðarbúnað við akstur bifhjól og sé því umræddur fatnaður og hlífar það nátengdur ökutæki að hann teljist til auka- og/eða varahluta þess. Hins vegar telur V að köfunarbúnaður M falli ekki undir gildissvið innbústryggingar skv. gr. 1.1.1 þar sem kemur fram að félagið bæti tjon á almennu innbúi og sé köfunarbúnaður ekki almennt innbúi heldur sérgreint tómsundaáhold.

M telur hins vegar að umræddur hlífðarfatnaður og þær hlífar sem V vísar til sé ekki auka- og/eða varahlutur sem tilheyrir vélknúnu ökutæki heldur heyri til persónu þess sem það notar. Skýring ákvæðis váttryggingarskilmála geta ekki gengið lengra en það sé ekki skýrt að umræddur búnaður teljist til auka- eða varahluta sem tilheyri vélknúnu ökutæki og verði V að bera hallann af því. Hvað köfunarbúnað varðar telur M að hugtakið sérgreint tómsundaáhold sé ekki skilgreint sérstaklega í váttryggingarskilmálum V og geti félagið því ekki byggt á því gagnvart M að það greiðist ekki bætur vegna köfunarbúnaðar hans á grundvelli þess. Einnig vísar M til þess að útbreiðsla köfunar sé vaxandi og verði að telja slíkar tómsundir eins almennar og t.d. snjóbrettaiðkun, en V hafi þá þegar fallist á að greiða bætur vegna snjóbrettis í eigu M.

Álit.

Samkvæmt gildissviðsákvæði váttryggingarskilmála innbústryggingar V tekur váttryggingin til innbús í eigu váttryggðu. Í gr. 1.1.1 kemur fram að með innbúi sé átt við: „Almennt innbú og persónulega muni sem fylgja almennu heimilishaldi.“ Í gr. 1.5 kemur einnig fram að váttryggingin nái til „Auka- og varahluta sem tilheyra vélknúnu ökutæki.“ og „Hámarksbætur eru 2% af váttryggingarfjárhæð í hverjum tjónsatburði.“ Ágreiningur aðila lýtur að því hvort mótörhjólafatnaður og hlífar geti talist til slíkar auka- og varahluta þannig að bótafjárhæð takmarkist við umrædd 2% af váttryggingarfjárhæð. Þegar litið er til orðalags váttryggingarskilmálanna verður ekki séð að umræddur hlífðarfatnaður og hlífar séu í sjálfu sér hluti af ökutækinu sjálfu þannig að hann eða þær teljist tilheyra þeim í í almennum málskilningi. Verður V að bera hallann af því að það sé ekki tilgreint með skýrari hætti að hlífðarbúnaður falli þarna undir og getur V því ekki borið fyrir sig takmörkun á bótafjárhæð við 2% váttryggingarfjárhæðar.

Hvað köfunarbúnað M varðar verður að vísa til þess að sú orðnotkun í gr. 1.1.1. í innbústryggingu, að váttryggingin nái til almenns innbús og persónulegra muna sem tilheyra almennu heimilishaldi, verður ekki skilin öðruvísi en að gerð sé sú krafa að þeir munir sem um ræðir séu algengir á heimilum. Notkun köfunarbúnaðar verður ekki talin svo útbreidd að hann geti talist til muna sem tilheyra almennu heimilishaldi. Ekki breytir þessu mati að V hafi ákveðið að bæta snjóbretti í eigu M. Verður því ekki fallist á greiðsluskyldu V vegna köfunarbúnaðar.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bóttum úr innbústryggingu fjölskyldutryggingar fyrir mótorhjólafatnað og hlífar en á ekki rétt á bóttum úr sömu vátryggingu hjá V vegna köfunarbúnaðar.

Reykjavík, 7. júní 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.